

dus deze naam kan voorloopig niet gebruikt worden. De Meijendelsche mier behoort tot de kleinere geelbruine soorten met 12 ledige sprieten en een in het midden vervaagde zwarte band op het abdomen zie fig. 9. Ze nestelt in oude berkenstronken en is daarin zeer algemeen. Daarbuiten ziet men ze bijna nooit. De koningin was tot nog toe nooit gevonden. De Heer van der Vecht is zoo gelukkig geweest twee keer een koningin te vangen. Een keer in een nest (9, III, 1924) en een keer op het zand (21, VII, 1924). Ik hoop haar later uitvoeriger te kunnen beschrijven. Het zou interessant zijn, de nesten van deze mier nauwkeurig op gasten te onderzoeken.

Nog twee andere *Leptothorax* soorten zijn in Nederland gevonden en wel *L. unifasciatus* Latr. en *L. nylanderi* Först. De eerste op de St. Pietersberg de tweede bij Winterswijk. Het zijn beide zuidelijke soorten, die langs de Rijn en de Maas naar het Noorden schijnen te trekken.

Genus: *Tetramorium* Mayr.

13/. *T. caespitum* L.

Deze kleine zwarte mier komt op enkele plekken in vrij volkrijke nesten tusschen de helm voor. Ze is in heel Nederland algemeen. Of onder de talrijke variëteiten nog goede soorten schuilen, zal nader onderzoek moeten uitmaken. Deze soort en zijn geslachts-genooten zijn vreemde indringers in onze fauna. Het zijn Afrikaansche dieren, die na den ijsstijd zich in Europa gevestigd hebben.

Ze komen dan ook niet in Amerika voor. Nog een tweede soort van dit geslacht is in één exemplaar bij de zee kust door Dr. Stärcke aangetroffen.

Dit is zeker een verdwaald dier geweest, daar ze tot nu toe in Europa alleen in kassen is aangetroffen.

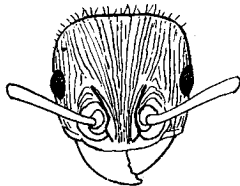

Fig. 10. *Tetramorium caespitum* ♀. $\times 23$.

Dit is *T. guinense* F. Ze onderscheidt zich van *T. caespitum* L., door haar lichte kleur. Uit bijgaande fig. 10 en 11 blijkt nog een ander verschil. De voorhoofdslijsten zijn bij *T. caespitum* veel korter dan die van *T. guinense* F. Het geteekende exemplaar is geen Meijendel exemplaar maar een uit de kassen van de hortus te Utrecht.

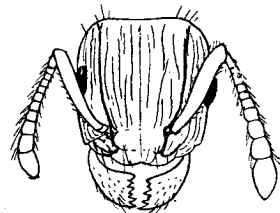

Fig. 11. *Tetramorium guineense* ♀. $\times 23.5$.

Genus *Formicoxenus* Mayr.

14/. *F. nitidulus* Nyl. (fig. 12).

Deze soort is in twee exemplaren door den heer Van Eldik gezeefd uit een *Formica polycтена* nest. Ze leeft in kleine kolonies als een gedulde gast in deze nesten. Het is een Noordelijke soort, waarvan de Zuidelijkste vindplaats in het Engadin ligt. Nog twee andere soorten zijn van dit geslacht bekend uit Europa. Bos vermeldt deze soort als *Stenammina westwoodi*. Dit is echter niet de soort, die tegenwoordig *Stenammina westwoodi* heet. Deze vermeldt hij als *Tetramorium lippulum* Nyl. Het voorkomen van deze soort in Meijendel is niet waarschijnlijk, daar ze in beukenbosschen, bijv. het Haagsche bosch, leeft. Het is een Zuidelijke soort. Het genus komt in heel Holarctica en N.-Afrika voor.

In de Baltische en in de Siciliaansche barnsteen is het niet gevonden. Nog vier andere Myrmicinae komen in Nederland voor. In de eerste plaats *Anergates atratulus* Schenck, die in Exaten gevonden is. Het is een parasietische mier zonder werksters in de nesten van *Tetramorium caespitum* L. Dit dier kan misschien nog in Meijendel gevonden worden. Ze leeft hoofdzakelijk in Midden-Europa en gaat noch ver naar het Zuiden

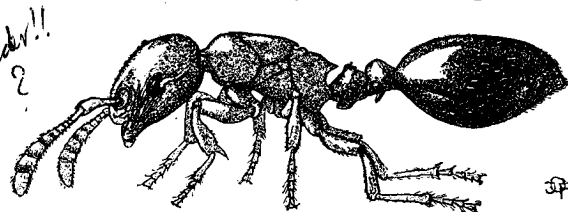

Fig. 12. *Formicoxenus nitidulus*. $\times 19$.

noch ver naar het Noorden. In de tweede plaats *Strongylognathus testaceus* Schenck, ook tot nu toe alleen in Exaten gevonden. Eveneens een Midden-Europeesche soort van een palaeartisch geslacht. De derde is *Solenopsis fugax* Latr. een meer Zuidelijke soort, ook alleen nog maar in Nederland in Exaten gevonden. De vierde is *Myrmecina graminicola* Latr. Ze is

11. F. nitidulus !!